BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN 15 MAART 1983 [1]

Ferriere di Roè Volciano SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 234/82 R

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Opschorting van tenuitvoerlegging boetebeschikking — Voorwaarden voor verlening — Waarborgstelling — Verplichting tot het stellen van een bankgarantie, welke niet eventuele schade door tenuitvoerlegging van beschikking kan voorkomen — Opschorting gerechtvaardigd.

(EGKS-Verdrag, art. 39, Reglement voor de procesvoering, a't. 86, paragraaf 2)

De voorwaarden voor opschorting van de tenuitvoerlegging van een beschikking der Commissie tot oplegging van geldboete aan een ijzer- en staalonderneming zijn vervuld, in dier voege dat er te dier zake niet eerst een waarborg behoeft te worden gesteld, wanneer er zwaarwegende redenen aanwezig zijn om het ervoor te houden dat de verzoekster, als zij verplicht zou zijn om ter verkrijging van de opschorting van de tenuitvoerlegging een bankgarantie te stellen, de schade welke haar door tenuitvoerlegging der beschikking hangende het geding zou opkomen, niet uit de weg zou kunnen gaan; dit geldt met name wanneer de verzoekende onderneming wegens haar geringe omvang wellicht moeilijk het nodige krediet kan verkrijgen en, omdat zij uitsluitend als onderaannemer werkzaam is, door het forfaitair per ton berekende boetebedrag zwaarder wordt belast dan een onderneming die in haar eigen bedrijf de gehele uit de betrokken produktie voortkomende meerwaarde realiseert.

In zaak 234/82 R,

FERRIERE DI ROÈ VOLCIANO SPA, vennootschap gevestigd te Roè Volciano, Via Garibaldi 24, vertegenwoordigd door F. Massoni, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. Elvinger, advocaat aldaar, Côte d'Eich 15,

verzoekster,

tegen

1 — Procestaal: Frans.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van haar juridische dienst, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van de beschikking de dato 13 augustus 1982, waarbij de Commissie verzoekster krachtens artikel 58 EGKS-Verdrag een geldboete heeft opgelegd,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF VAN JUSTITIE

de navolgende

BESCHIKKING

I — Uiteenzetting der feiten

De ontwikkeling van de markt en de situatie in de ijzer- en staalindustrie gaven de Commissie aanleiding om bij algemene beschikking nr. 2794/80/EGKS van 31 oktober 1980 (PB L 291 van 1980, blz. 1) over te gaan tot invoering van een stelsel van toezicht en produktiequota voor het tijdvak 1 november 1980—30 juni 1981, welk stelsel tot de huidige dag is blijven gelden, behoudens dat er bepaalde veranderingen in zijn aangebracht, met name bij beschikking nr. 1831/81/EGKS van 24 juni 1981 (PB L 180 van 1981, blz. 1), die op haar beurt is gewijzigd bij beschikking nr. 2804/81/EGKS van 23 september 1981 (PB L 278 van 1981, blz. 1).

Volgens artikel 4 van beschikking nr. 1831/81/EGKS stelt de Commissie per kwartaal de produktiequota vast voor verschillende categorieën van produkten. Volgens de artikelen 6—10 worden die quota per onderneming berekend op de grondslag van de referentieproduktiecijfers en door toepassing, op die referentieproduktiecijfers, van verminderingspercentages. Volgens artikel 5 deelt de Commissie aan elke onderneming de referentieproduktiecijfers mede, alsook de produktiequota die uit de toepassing van de verminderingspercentages resulteren.

Bij brief van 6 augustus 1981 heeft de Commissie aan verzoekster voor het derde kwartaal van het jaar 1981 haar referentieproduktiecijfers en produktiequota voor verschillende produkten van de ijzer- en staalindustrie medegedeeld.

Bij beschikking nr. 1191(5)/82/EGKS van 13 augustus 1982 heeft de Commissie vastgesteld dat verzoekster de haar voor het derde kwartaal van 1981 toegewezen produktiequota voor produkten van de categorieën V (betonstaal) en VI

(staafstaal) met 1 012 ton had overschreden, en haar deswege een geldboete van 75 900 (vijfenzeventigduizend negenhonderd) Ecu, ofwel 100 284 393 (honderdmiljoen tweehonderdvierentachtigduizend driehonderddrieënnegentig) lire opgelegd. Die boete moest worden betaald binnen twee maanden na kennisgeving van de beschikking en zou bij niet tijdige betaling voor iedere aangevangen maand met 1 % worden verhoogd.

Verzoekster werd omstreeks 25 augustus 1982 van de beschikking in kennis gesteld. Voorts zij gereleveerd dat de Commissie verzoekster heeft doen weten dat zij bereid was om, indien verzoekster van de boetebeschikking in beroep mocht komen, de tenuitvoerlegging der beschikking op te schorten, mits er ter verzekering van de betaling van het eventueel met vertragingsrente verhoogde boetebedrag, een bankgarantie zou worden gesteld.

Op 17 september 1982 heeft verzoekster krachtens artikel 33 EGKS-Verdrag beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beschikking van 13 augustus 1982 waarbij haar de boete is opgelegd. Die zaak is nog hangende.

II — Schriftelijke behandeling

Bij op 22 februari 1983 ter griffie gedeponeerd verzoekschrift heeft *verzoekster* krachtens artikel 39, tweede alinea, EGKS-Verdrag en artikel 83, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering verzocht om opschorting van de tenuitvoerlegging van beschikking nr. 1191(5)/82/EGKS van de Commissie.

Verzoekster stelt daartoe, dat zij beroep tot nietigverklaring van die beschikking heeft ingesteld, maar niet in staat is de bankgarantie te verschaffen waarvan de Commissie de opschorting van de tenuitvoerlegging der aangevochten beschikking afhankelijk heeft gesteld. Tot staving van haar posita heeft zij afschrift overgelegd van de tussen haar en twee financiële instellingen gevoerde briefwisseling.

In haar op 2 maart 1983 ter griffie ingediende opmerkingen heeft de Commissie, *verweerster,* geconcludeerd dat het den Hove behage het door verzoekster gedaan verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van haar beschikking van 13 augustus 1982 af te wijzen en de beslissing omtrent de kosten aan te houden.

Verweerster heeft daartoe met name betoogd, dat de noodzaak van de verlangde opschorting feitelijk noch rechtens aannemelijk is gemaakt.

Verzoekster heeft niet gesteld dat een ontvankelijk- en gegrondverklaring van het in de hoofdzaak ingestelde beroep met genoegzame waarschijnlijkheid te verwachten valt. Ofschoon verweerster meent dat men haar in het stadium van het kort geding niet kan verplichten de juistheid van de aangevochten beschikking aan te tonen, heeft zij er nog op gewezen dat die juistheid reeds uit de door haar in de hoofdzaak overgelegde stukken blijkt.

Verweerster betoogt voorts dat verzoekster niet heeft aangetoond dat de verlangde maatregel ter voorkoming van ernstige, onherstelbare schade noodzakelijk is. Ook al mocht uit de door verzoekster overgelegde stukken blijken dat zij geen bankgarantie heeft kunnen verkrijgen, dan nog mag niet worden ge-

concludeerd dat betaling van de boete in de huidige stand van het in de hoofdzaak gevoerde geding ernstige, onherstelbare schade oplevert. Dit geldt te meer, nu verzoekster nog geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid, de Commissie om toestemming te vragen de boete in gedeelten te betalen.

In rechte

1 Volgens artikel 39 EGKS-Verdrag heeft beroep op het Hof geen opschortende werking. Het Hof kan echter, indien het van oordeel is dat de omstandigheden zulks vereisen, opschorting van de naleving van de aangevochten beschikking gelasten en alle nodige andere voorlopige maatregelen voorschrijven.

2 Verzoekster wenst de opschorting te zien gelast van de tenuitvoerlegging van de beschikking van 13 augustus 1982, waarbij haar een boete van 75 900 (vijfenzeventigduizend negenhonderd) Ecu ofwel 100 234 393 (honderdmiljoen tweehonderdvierendertigduizend driehonderddrieënnegentig) lire is opgelegd. De Commissie concludeert weliswaar tot afwijzing van dit verzoek, maar verzet zich blijkens haar schriftelijke en mondelinge opmerkingen niet tegen verlening van de verlangde opschorting, mits verzoekster, tot zekerheid van de betaling der eventueel met vertragingsrente verhoogde geldboete, een bankgarantie stelt. De Commissie houdt zich daarmee aan de sinds 1981 gevolgde gedragslijn, waarvan de juistheid kan worden erkend, met dien verstande dat dient te worden nagegaan of bijzondere redenen aanleiding geven in voorkomend geval ervan af te wijken.

3 Verzoekster wenst de betalingsverplichting te zien opgeschort zonder dat zij deswege een waarborg zou hebben te stellen. Zij stelt zodanige garantie niet te kunnen verschaffen. Tot staving van die bewering legt zij verklaringen over op grond waarvan het ervoor mag worden gehouden dat zij met de waarheid overeenstemt.

4 Blijkens de schriftelijke en mondelinge opmerkingen van partijen wordt de ontvankelijkheid van het verzoek in kort geding niet betwist en worden er in het beroep in de hoofdzaak rechts- en feitelijke vragen aan de orde gesteld, die de conclusie wettigen dat in beroep en in kort geding rechtens omstan-

digheden worden ingeroepen welke beantwoorden aan de voorwaarden in artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering omschreven.

5 Voorts staat vast, dat de verzoekende onderneming een klein verwerkend bedrijf is met zware financiële lasten, dat in het hierbedoelde tijdvak uitsluitend ondershands voor rekening van andere ijzer- en staalondernemingen werkte. Verweerster heeft dan ook erkend dat er in zoverre van een uitzonderlijke situatie mag worden gesproken.

6 Op grond van één en ander mag worden geconcludeerd dat het stellen van een bankgarantie voor verzoekster bijzondere moeilijkheden oplevert, verband houdende met het feit dat een kleine onderneming veelal moeilijk het nodige krediet krijgt. Anderzijds schijnen termen aanwezig om, in het stadium van het kort geding, ten gunste van een opschorting van de aangevochten beschikking te doen meewegen dat het bedrag van de boete, zoals het krachtens artikel 12 van beschikking nr. 1831/81/EGKS forfaitair per ton wordt berekend, voor een verwerkende industrie, die maar ten dele aan het produktieproces deelneemt, mogelijkerwijs een zwaardere belasting zal betekenen dan voor een onderneming die in eigen bedrijf de gehele uit die betrokken produktie voortkomende meerwaarde realiseert.

7 Er zijn dan ook zwaarwegende redenen aanwezig om het ervoor te houden dat verzoekster, als zij verplicht zou zijn om, ter verkrijging van opschorting van de tenuitvoerlegging der boetebeschikking, een bankgarantie te stellen, de schade welke haar door tenuitvoerlegging der beschikking hangende het geding zou opkomen, niet uit de weg zou kunnen gaan.

8 De voorwaarden voor opschorting van de tenuitvoerlegging der bestreden beschikking zijn dan ook vervuld in dier voege, dat er te dier zake in casu niet eerst een waarborg behoeft te worden gesteld.

9 De beslissing omtrent de kosten dient in deze stand van het geding te worden aangehouden.

DE PRESIDENT,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1. **De tenuitvoerlegging van artikel 2 van de beschikking van de Commissie van 13 augustus 1982 tot oplegging van een boete aan verzoekster, wordt tot aan de uitspraak van het in de hoofdzaak te wijzen arrest opgeschort.**

2. **De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 15 maart 1983.

De griffier

P. Heim

De president

J. Mertens de Wilmars